

Territoriumdrift

In de vorige column heb ik het over de raseigenschap buitdrift ((jagen-prooigedrag) gehad. Ook heb ik de verschillende raseigenschappen benoemd en wil in deze column het over de raseigenschap territoriumdrift hebben. Deze eigenschap bezit onze Tatrahond juist heel sterk zoals we weten.

Eerst weer even de definitie van wat een territorium is;

Een territorium is een gebied wat een dier of groep dieren benut om te leven (en te overleven) en welke tegen indringers beschermd moet worden.

Deze eigenschap is zeer gewenst geweest bij de mensheid, immers moest het vee beschermd worden, ook de boer zelf wilde beschermd zijn als hij met een volle beurs terug kwam van de veemarkt en zo zijn er nog veel meer redenen waarom de mensheid in de territoriumdrift een welkome eigenschap zag, de mens heeft dan ook heel bewust geselecteerd op deze eigenschap bij het vormen van de verschillende gebruikshondenrassen.

Onze honden zien als hun territorium hun huis en tuin, maar ook het omliggende gebied waar ze geregeld komen op wandelingen en op uitstapjes. Ook de hondenplaats, het huis van vrienden waar ze regelmatig komen en natuurlijk ook de auto.

De grenzen van het territorium worden door honden gemarkeerd door urine, ontlasting en door het wegschrapen van gras, ook worden gras en of planten door te „grazen“ gemarkeerd. (Verklaard ook waarom veel honden gras eten als ze niet misselijk zijn en gras zoeken om te braken). Ik zie dit vaak bij Cissy, als ze aan de riem is en we wachten even op Wanda begint ze in de berm gras te plukken als we stil staan.

Hoe sterk de drift is om hun territorium te verdedigen tegen indringers is afhankelijk van de genen, het is dus erfelijk bepaald. Dit is sterk aanwezig bij de berghonden, de hofhonden en de herdershonden.

De berghonden, zoals natuurlijk de Tatrahond maar ook de Kangal, Kuvasz, Sarplaninac, Tornjak en de Owtscharka (en nog veel meer rassen) zijn gefokt om het vee (schapen, geiten en ook runderen) te beschermen tegen roofdieren. Hier is een sterke territoriumdrift voor nodig.

Bij Hofhonden of erfbewakers denken we aan de Europese Keeshonden en bij de herdershonden denken we aan de Mechelse Herder, Bouvier of de Rottweiler.

In welke mate de hond agressief gedrag laat zien bij indringers op zijn territorium, hangt af van verschillende factoren;

- aanleg
- socialisatie
- temperament
- rang in de roedel
- ervaringen
- leerervaringen

Ook is het belangrijk om te weten, hoe dicht in het centrum van het territorium de indringer is of hoe verrassend de indringer kwam hoe heftiger de reactie van de hond.

Om het gedrag tot territoriumdrift zoveel mogelijk om te kunnen buigen naar maatschappelijk gewenst gedrag, is het belangrijk om de hond zorgvuldig te socialiseren, en de hond veel positieve ervaringen met bezoekers en/of vreemden personen te laten hebben. (En dit begint al bij de fokker!) Heeft de hond geen goede socialisatie genoten, wordt alles als vreemd en potentieel gevaarlijk gezien door de hond. Met als gevolg dat de hond sterk agressief gedrag laat zien wat echt een groot probleem kan worden.

Ook is het belangrijk de juist kleine en zeer subtiele dreiggedragingen te kunnen herkennen zodat er op tijd kan worden ingesprongen op het gedrag en de hond te kunnen begeleiden hierin.

Ook is het raadzaam om de hond een plaatsje in huis (en niet een strategische plek) toe te wijzen waar de hond naar toe kan worden gestuurd en daar ook netjes blijft. Zodat de baas aangeeft dat bezoek gewenst is en de baas de leiding hier in neemt en niet afwacht tot de hond de leiding hierin moet nemen.

Ik hoop dat er weer een stukje hondengedrag duidelijker is geworden, en waarom een goede socialisatie bij onze fokkers binnen TOPNL hoog in het vaandel staat.

Immers willen wij Tatrachonden die geen problemen veroorzaken in de maatschappij, wij willen alleen een vriend voor het leven die je overal naartoe kan begeleiden.

Tot de volgende column!

Groetjes Melanie

